

Sygn. akt V CSK 371/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa R. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w C.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa -
- Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1200 zł (jeden
tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego;**
- 3) przyznaje adw. M. N. K. z Kancelarii
Adwokackiej w B. od Skarbu Państwa - Sądu
Okręgowego w B. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc
dwieście złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów
i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej
powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może powtarzać odwołań się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację jurydyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powoda na s. 5 do 7 nie przedstawia tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle uzasadnienia wniosku na s. 5-7 jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów naruszenia art. 5 k.p.c. i art. 212 k.p.c. - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach - wymagałaby szczegółowej analizy, obejmującej także zbadanie okoliczności faktycznych pod kątem ich właściwej kwalifikacji prawnej. Skarżący nie przekonał zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego w pkt 2 orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 461), oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. 2013, poz. 1150). Sąd Najwyższy orzekł w pkt 3 o kosztach pomocy prawnej, świadczonej powodowi z urzędu, na podstawie § 6 pkt 5 i §§ 19-20 wymienionego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.

